

[Socialministeren.]

Jeg spørger derfor det ærede Medlem: Har det ærede Medlem læst vedkommende Kronik, før han talte? Ja eller Nej. Og i begge Tilfælde: Hvorledes kan han da anse det for forsvarligt at fremsætte de citerede Udtalelser? Thi enten staar disses Usandfærdighed ham altsaa klar, eller ogsaa har han ikke undseet Sagen, den Sag, i Anledning af hvilken han tillægger mig Udtalelser og Meninger, som jeg maa tage afgørende Afstand fra. I gamle Dage var der noget, der hed: *Adel forpligter*, eller paa Fransk, som det ærede Medlem vel foretrækker: *noblesse oblige*. Det synes, som om det ærede Medlem i sin øjeblikkelige Nedskæringsiver ogsaa har været beskæftiget med at nedskære dette Begreb, og at han trænger til ret betydelig Krisehjælp, hvis Sentensen da skal kunne siges at have fuld Realitet for hans personlige Vedkommende. Jeg tror derfor, det ærede Medlem foreløbig skulde se at faa Tilpasningen gennemført paa dette snævre, men dog for ham nærmest liggende Omraade, til Gavn ikke alene for ham selv, men ogsaa for Forhandlingerne i dette Ting.

Landbrugsministeren (Bording): En Række Talere har under denne Finanslovbehandling omtalt Landbrugskrisen ret udførligt. Jeg finder ingen Anledning til nu, efter at Rigsdagen har vedtaget Love angaaende Landbrugskrisen, at komme ind paa en Omtale af denne Sag. Men et Par ærede Medlemmer har rettet direkte Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil besvare saa kort, som det er muligt.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen opfordrede mig til at virke for, at Forsøgsvirksomheden og Serumlaboratoriet blev udskilt fra Landbohøjskolen. Det ærede Medlem sagde, at Højskolen havde udtalt, at der var ingen skolemæssig Forbindelse mellem disse Institutioner og Landbohøjskolen, og det ærede Medlem fandt derfor, at en Udskillelse vilde være rigtig, ogsaa af Hensyn til den ikke helt korrekte Forestilling, som man let vilde faa om de økonomiske Forhold paa Landbohøjskolen, naar ogsaa disse Institutioner blev henregnet til Landbohøjskolen. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem heri og har allerede for en Tid siden foranlediget, at Spørgsmaalet er taget under Overvejelse i Ministeriet, og jeg haaber i en nær Fremtid at kunne meddele, hvilket Resultat man er kommet til, i hvilket Omfang denne Adskillelse skal finde Sted, og hvorledes

disse Institutioner skal være stillede i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel spurgte mig forleden, om jeg ikke kunde skaffe oplyst, om Landbrugskrisen er en Krise af Varighed eller en forbigaaende Krise. Jeg tror nok, det er umuligt for noget Menneske at svare paa det Spørgsmaal. Selv om jeg skal indrømme, at det for mig ser ud, som om Produktionen af Fødevarer er meget stærkere stigende end Folketallet, og at det derfor kan se ud til, at man maa være forberedt paa, at Landbrugskrisen vil være vedvarende, tror jeg alligevel, det er umuligt at svare derpaa, fordi det er et saa kompliceret Spørgsmaal. Jeg kan dog sige, at der foreligger for mig Oplysninger om, at f. Eks. Hvedeproduktionen i de sidste 5 Aar er steget med 10 pCt., og Folketallet er vel neppe steget med 5 pCt. Det tyder paa, at Landbrugskrisen vil være af varig Karakter. Jeg vil dog mene, at det alligevel ikke er helt sikkert, for der er jo en Mulighed for, at man vil gaa over til anden Produktion, hvis Hvedeproduktionen viser sig at være alt for urentabel, og det samme kan være Tilfældet med andre Grene af Landbrugets Produktion. Spørgsmaalet er saa, om der er Lande, som giver op, før vi gør det i Danmark, og derved bidrager til, at Produktionen bliver mere lønnende i de Lande, der holder ud. Jeg tror, det er fuldkommen umuligt noget Sted at skaffe et Svar paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt beklagede sig over, at Fuglekøjerne paa Fanø var nedlagt, og henstillede til mig, om Staten ikke kunde yde Erstatning for Fuglekøjernes Nedlæggelse — disse Nedlæggelser sker i Henhold til den vedtagne Jagtlov. Jeg kan sige, at i Ministeriet er man enig om, at der ikke foreligger nogen Forpligtelse til at yde Erstatning. Det ærede Medlem ønskede, at det Jagtraad, som er nedsat i Henhold til Jagtloven, skulde spørges i saa Henseende. Det er allerede gjort, og Jagtraadet er enigt med Ministeriet i dets Stilling til den Sag. Der har været nævnt for mig, om Staten ikke kunde overtage disse Arealer, og i den Anledning er der rettet Forespørgsel til Klitinspektoratet for at høre dets Mening om en saadan Overtagelse, men Svaret er ikke kommet endnu.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard beklagede sig over, at Bevillingen til Konsulentlønninger, en Bevilling, der gaar ud